

mæssigt til hjemlandet. Det ville være ensbetydende med at udsende de pågældende til forfølgelse, f.eks. i form af tortur eller dødsstraf. Derfor indeholder Flygtningenævnets afgørelser en bestemmelse om, at de pågældende ikke kan udsendes tvangsmæssigt til deres hjemland eller et andet land, hvor de ikke er beskyttet mod videre sendelse til hjemlandet.

Flygtningenævnet har ved en manuel gennemgang af nævnets sager i perioden 1. januar 1990 til 1. oktober 2001 fundet 7 sager, hvor ansøgeren er blevet anset for omfattet af udlændingelovens § 7, men hvor den pågældende har fået afslag på asyl under henvisning til flygtningekonventionens udelukkelsesgrunde. En af disse personer er udrejst og har ansøgt om asyl i Norge. En anden er forsvundet og er dermed i overensstemmelse med almindelig praksis af politiet skønnet udrejst af landet. En tredje er meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5.

De øvrige fire personer opholder sig fortsat i Danmark uden opholdsgrundlag.

Den ene er en mandlig statsborger fra Bosnien-Hercegovina, der i Danmark er idømt 8 års fængsel for overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, og § 245, for 11 forhold af vold, heraf to forhold med døden til følge som ordensholder i en fangelejr i Kroatien. Den anden er en statsborger fra Burundi, der under asylsagen har forklaret, at han som leder af en oprørsgruppe har deltaget i drab på ubevæbnede regeringsoldater. Den tredje er en iransk statsborger, som under asylsagen har forklaret, at han har deltaget i en flykapring. Den fjerde er en irakisk statsborger, der i perioden 1987-1990 var chef for den irakiske hærs generalstab, således også under Anfal-kampagnen over for kurderne i Nordirak, som fandt sted i perioden 1987-1989.

Flygtningenævnet har på baggrund af en manuel gennemgang af nævnets sager i perioden 1. januar 1996 til 1. oktober 2001 fundet 13 sager, hvor ansøgeren er blevet anset for omfattet af udlændingelovens § 7, men hvor den pågældende har fået afslag på asyl på grund af særlig grov kriminalitet, der er pådømt her i landet eller i udlandet.

Af de 13 personer, som sagerne vedrører, er en forsvundet, og en er efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

De øvrige 11 personer opholder sig fortsat i Danmark uden opholdsgrundlag.

9 af disse personer er dømt for overtrædelse af straffelovens § 191 om narkotikakriminalitet, en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 237 om manddrab, og en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, om voldtægt.

Spm. nr. S 30

Til indenrigsministeren (2/10 01) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Var ministeren orienteret om de i spørgsmål nr. 29 omtalte personers ophold i Danmark, og i bekræftende tilfælde, hvilken dato blev ministeren underrettet?«

Svar (18/10 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg orienteres løbende – på lige fod med Folketinget – om Flygtningenævnets afgørelser via Flygtningenævnets nyhedsbrev, Information fra Flygtningenævnet, der udgives cirka 4 gange årligt, og via Formandskabets beretning om Flygtningenævnets virksomhed, der udgives en gang årligt. De to publikationer fra Flygtningenævnet sendes ligeledes til Folketingets Retsudvalg.

Afgørelser vedrørende personer, der på den ene side opfylder de grundlæggende betingelser for at få asyl efter udlændingelovens § 7, men på den anden side har begået forbrydelser af en sådan grovhed, at de udelukkes fra at få asyl, er stort set uden undtagelse offentliggjort i ovennævnte publikationer.

Spm. nr. S 21

Til miljø- og energiministeren (2/10 01) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Vil ministeren, i forlængelse af svarene på spørgsmål nr. S 3943 og S 3944 fra sidste folketingsår, svare på, om det er regeringens mål at reducere forbruget af cement i Danmark og i bekræftende fald hvad er regeringens holdning til konsekvensen af et lavere cementforbrug?«